

2) Do sądu krajowego należy zweryfikowanie, czy inne środki lub środki niepodlegające zainstalowaniu na konsoli mogłyby — wciąż zapewniając porównywalny poziom ochrony praw podmiotu praw autorskich — stanowić mniejszą ingerencję w działania osób trzecich lub ustanawiać mniej ograniczeń dla owych działań. W tym celu istotne jest w szczególności uwzględnienie kosztów związanych z różnymi rodzajami środków technologicznych, aspektów technicznych i praktycznych ich wprowadzenia oraz rezultatów porównania skuteczności tych różnych rodzajów środków technologicznych w zakresie ochrony praw podmiotu praw autorskich, przy czym skuteczność ta nie musi jednak być absolutna. Do sądu krajowego należy również ustalenie celu urządzeń, produktów czy części składowych umożliwiających obejście wspomnianych środków technologicznych. W tym względzie, w zależności od okoliczności, szczególne znaczenie będzie miał dowód na to, w jaki sposób owe urządzenia, produkty czy części składowe są faktycznie używane przez osoby trzecie. Sąd krajowy może między innymi przeanalizować, jak często omawiane urządzenia, produkty lub części składowe są faktycznie wykorzystywane z naruszeniem praw autorskich oraz jak często są one wykorzystywane do celów, które nie naruszają rzeczonych praw.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Austria) — postępowanie wszczęte przez Susanne Sokoll-Seebacher

(Sprawa C-367/12) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Zdrowie publiczne — Artykuł 49 TFUE — Apteki — Odpowiednie zaopatrzenie ludności w produkty lecznicze — Koncesja na prowadzenie — Rozmieszczenie aptek — Ustanowienie ograniczeń opartych zasadniczo na kryterium demograficznym — Minimalna odległość między aptekami)

(2014/C 93/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Strona w postępowaniu głównym

Susanne Sokoll-Seebacher

Przy udziale: Agnes Hemetsberger, następcy prawnego Susanny Zehetner

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich —

Wykładnia art. 49 TFUE oraz art.16 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Przepisy państwa członkowskiego uzależniające wydanie koncesji na prowadzenie apteki od oceny potrzeb rynku opartej na pewnej liczbie złożonych i niemal nieprzewidywalnych kryteriów

Sentencja

Artykuł 49 TFUE, a zwłaszcza wymóg spójności w realizacji wyznaczonego celu, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak stanowiące przedmiot postępowania głównego, które ustanawia jako podstawowe kryterium weryfikacji istnienia potrzeby utworzenia nowej apteki rygorystyczny limit liczby „osób do zaopatrzenia na stałe”, gdy właściwe organy krajowe nie mają możliwości odstępstwa od tego ograniczenia w celu uwzględnienia lokalnych uwarunkowań geograficznych.

(¹) Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 23 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — X BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-380/12) (¹)

(Pozycje taryfowe — Ziemia odbarwiająca — Dział 25 Nomenklatury scalonej — Pozycja taryfowa 2508 — Pojęcie „produktów przemysłowych” — Usuwanie zanieczyszczeń bez powodowania zmian struktury produktu — Dział 38 Nomenklatury scalonej — Pozycja taryfowa 3802)

(2014/C 93/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja towarów — Ziemia odbarwiająca — Zaklasyfikowanie do podpozycji 2508 40 00 lub podpozycji 3802 90 00 Nomenklatury scalonej — Pojęcie usuwania zanieczyszczeń w rozumieniu uwagi 1 do działu 25 Nomenklatury scalonej

Sentencja

- 1) Pojęcie „usuwania zanieczyszczeń”, o którym mowa w uwadze 1 do działu 25 Nomenklatury scalonej stanowiącej załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r., należy interpretować w ten sposób, iż obejmuje ono usuwanie składników chemicznych, które wskutek naturalnych procesów znajdują się w tym produkcie mineralnym w stanie surowym, jeżeli wspomniane usuwanie polepsza zdolności rozpatrywanych produktów do pełnienia właściwego im przeznaczenia, czego ustalenie należy do sądu krajowego.
- 2) Uwagę 1 do działu 25 Nomenklatury scalonej stanowiącej załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87, zmieniony rozporządzeniem nr 1549/2006, należy interpretować w ten sposób, iż produkty poddane obróbce obejmującej wykorzystanie substancji chemicznych i powodującej usuwanie zanieczyszczeń mogą być klasyfikowane do pozycji taryfowej 2508 Nomenklatury scalonej, jedynie jeżeli wspomniana obróbka nie zmieniła ich struktury powierzchniowej, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Székesfehérvári Törvényszék — Węgry) — Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-385/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Swoboda przedsiębiorczości — Krajowe przepisy podatkowe wprowadzające podatek szczególny od obrotów handlu detalicznego w sklepach — Sieci domów towarowych — Istnienie skutku dyskryminującego — Dyskryminacja pośrednia)

(2014/C 93/15)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Székesfehérvári Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Székesfehérvári Törvényszék — Wykładnia art. 18 TFUE, 26 TFUE, 49 TFUE, 54 TFUE, 55 TFUE, 56 TFUE, 63 TFUE, 65 TFUE i 110 TFUE — Krajowe przepisy podatkowe wprowadzające podatek szczególny w sektorach handlu detalicznego w sklepach — Podatek progresywny obliczany od osiągniętego obrotu netto — Stawka opodatkowania wpływająca w większym stopniu na przedsiębiorstwa handlu detalicznego produktami spożywczymi należące do cudzoziemców niż na przedsiębiorstwa własnych obywateli

Sentencja

Artykuły 49 TFUE i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego dotyczącym podatku od obrotu handlu detalicznego w sklepach, który zobowiązuje podatników stanowiących w ramach grupy spółek „przedsiębiorstwa powiązane” w rozumieniu tych przepisów, do dodania swoich obrotów w celu zastosowania silnie progresywnej stawki, a następnie podzielenia uzyskanej w ten sposób kwoty podatku pomiędzy siebie proporcjonalnie do ich rzeczywistych obrotów, jeżeli — czego zbadanie należy do sądu odsyłającego — podatnicy należący do grupy spółek i objęci najwyższym przedziałem podatku szczególnego są „powiązani”, w większości wypadków, ze spółkami mającymi siedzibę w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lutego 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Włochy) — Crono Service Scarl i in. (C-419/12), Anitrav — Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori (C-420/12) przeciwko Roma Capitale, Regione Lazio (C-420/12)

(Sprawy połączone C-419/12 i C-420/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE, 101 TFUE i 102 TFUE — Usługi najmu pojazdów z kierowcą — Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym — Właściwość Trybunału — Przesłanki dopuszczalności)

(2014/C 93/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Crono Service Scarl, Carla Silvestri, Nando Cese, Fabrizio Melarango, Yahia Nafea, Robert Martin, Angelo Minosse, Raimondo Pratico, Vincenti, Pesce, Fedeli, Sebastiani, Nanni, Savino, Andrea Rossi, Filiberto Marinelli, Puglia, Sordelli, Antonini, Andrea Iannilli, Pasquale Iavarone, Roberto Agostinelli, Valerio Giannoni, Fernando Boccadamo, Aristide Salvati,